

มุกกวี (ภาพในฝัน)

นำเสนอเมื่อ : 23 พ.ย. 2552

เป็นบทกวีที่เขียนลงในวารสารครูเชียงราย ฉบับที่ 250 ปี พ.ศ.2546 นำมาลงในเว็บเพื่อให้สมาชิกได้อ่านกันเล่น ๆ
ตอนนี้ว่างงาน เออร์รี่ออกมาก็เห็นว่ามีเวลา รอเงินก็ยังไม่ออกครับ นึก ๆ ก็ อยากจะเข้ากลุ่มสี่เหมือนกัน
เอ....จะเหลือหรือแดงดีนะนี้ เราคนเหนือสี่อะไรก็รู้อยู่นะ

ภาพในฝัน (ครูเกรียง/หนองผำ)

ลมเหนือหนาว พราวพราว น้ำค้างฟ้า

ยอดหญ้า พัดพริ้ว ปลิวไสว

มองเมฆหมอก ลอยละล่อง ห่องพงไพร

มวลวิหค ภูร่องไป ในราตรี

ความหนาวเหน็บ เจ็บกายใจ ในยามดึก

เฝ้าแต่นึก เฝ้าแต่คิด ผิดไหมนี่

ก็ฉันรัก ฉันหวง ห่วงนะซี

โถคนดี เธออย่าโทษ โปรดเอ็นดู

ก็บ้านพัก ครูไทย ในไพรกว้าง

สุดอ้างว้าง กลางป่า น้าอดสู

มองออกไป ก็เห็น เป็นรัฐ

ลมหนาวพรุ เข้ามา แทบ้ำตาย

ดึงผ้าห่ม บ่มกาย ให้คลายหนาว

ไม่เหมือนเจ้า มาอิงแอบ แนบหนาวหาย

ก็หนาวลม ให้ห่มผ้า มั่นน้าอายุ

ต้องแนบกาย จะคลายหนาว อ้าว..จริงจริง

เสาร์ อาทิตย์ คิดจะกลับ มารับเจ้า

แต่ต้องเศร้า เพราะคำสั่ง ตั้งผีสิง

พันธกิจ มากมาย หน่ยเสียจริง

อีกทั้งวัง เป็นต้นแบบ แทบเป็นลม

พีบีบี งบประมาณ งานไม่เสร็จ

ออนเปคหรือ ก็เด็ด เหมือนยาขม

วิสัยทัศน์ ต้องกว้างไกล ได้ชื่นชม

กลยุทธ์ จุดอารมณ์ ชมชื่นใจ

ต้องหนาวกาย หนาวใจ ในไพรกว้าง

ยังอ้างวัง ว่าเหวจิต คิดใจน

ภารกิจ ยังคงคอย ดอยแดนไกล

ขอฝากใจ มาถึงเธอ เพื่อทุกวัน

ขอเพียงภาพ ในฝัน อันแสนเศร้า

นี้กว่าเจ้า มาอิงแอบ แนบสุขสันต์

ช่วยคลายหนาว คราวสะอื่น ทุกคืนวัน

แม้เป็นเพียง "ภาพในฝัน" ฉันก็ยอม